

62

Betænkning

over

I. forslag til lov om fremmede statsskibe m. v.

og

II. forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje af II. april 1916. (Udlæg m. v. i fremmede statsskibe).

(Afgivet af folketingets udvalg den 20. april 1950).

Udvalget har afholdt 5 møder og haft samråd med ministeren for handel, industri og søfart.

Under samrådet med ministeren blev de ved første behandling af *forslag til lov om fremmede statsskibe m. v.* rejste spørgsmål besvaret.

Det er herunder oplyst, at konventionen af 10. april 1926 og tillægsprotokollen af 24. maj 1934 er undertegnet af Danmark, Frankrig, Jugoslavien, Mexico, Spanien og Storbritannien foruden af de 13 stater, der, som oplyst i bemærkningerne til lovforslaget, hidtil har ratificeret konventionen.

Det ved første behandling rejste spørgsmål om, hvorvidt konventionen er bindende for de stater, der allerede har ratificeret den, eller om konventionens artikel 9, stk. 1, kan føre til en anden forståelse, er besvaret derhen, at der ikke kan rejses tvivl om, at konventionen er trådt i kraft for de staters vedkommende, der har ratificeret.

Med hensyn til forståelsen af tillægsprotokollens afsnit II, stk. 1, er det fastslået, at bestemmelsen må forstås således, at der ikke kan foretages retsforfølgningsskridt overfor et fremmed statsskib med hensyn

til fordringer, der er opstået før statens erhvervelse af skibet.

Udvalgets drøftelser har i særlig grad drejet sig om, hvorvidt der var praktisk trang til en lovgivning som den foreslåede, eller om det ikke måtte være tilstrækkeligt at ratificere konventionen. Udvalget har efter forhandling med ministeren sluttet sig til den opfattelse, at det ikke alene er rigtigst at ratificere konventionen under hensyn til den stigende tendens i en række lande, herunder også USA, til at anvende statsskibe også til rent kommercielt formål, men at det også vil være rigtigst at gennemføre en lovgivning af det foreslåede indhold, ikke alene ud fra ønsket om at nå frem til nordisk retsenhed på dette område, men også fordi man har anset det for mest formålstjenligt at få fastslået i den nationale lovgivning, hvad der forstås ved et statsskib, idet dette begreb hverken efter folkeretten eller i dansk retsanvendelse kan anses for helt fastlagt. Hertil kommer, at udvalget deler den opfattelse, at domstolene hidtil må antages at have været tilbøjelige til at indrømme fremmede statsskibe immunitet i større